meie seltsist ei holinud sest ühtegi, waid aias rahwa tungist läbbi hone sisse ja útles Peälikko wasto, kel Kapteini nimmi olli: „Aus Kaptein, ma pallun, et ma teid woiksin turwaks sada. Wiekümne pennikoorma teed ma olleksin tahtnud käia, et saaksin sedda luggu nähha, mis siin kä on, ja mis ni wägga süddame liigutab. Teie tete meile suurt römo, kui teie omma wannematrega tahhate tänna meie jures lounad wotta." Kaptein tämas se helde kutsmisse eest ja útles: Ma tullen muido hea meelega; agga ei maksa minnule ei söök egga jook enne kui mo waene wend wangist lahti saab. Temma sa is ka warsti ni palio rahha Liina-Kohto-üllema kätte, kui temma weenna lunnastamise tarwis árrakulus; ja se Kohto-üllem andis temma weenna ilma wibimatta lahti. Nüüd tulid wannemad ja poiad meiega trakteri maasse, ja palio rahwast olli neid saatmas. Keik löiwad kät Kapteiniga, kes ni mitmitme aia pärrast ommade jure olli kaagast tulnud; ja temma ei piddanud ennast kellegi ees jureks, enga olnud temma jures ühtegi ukkust nähha.

Praun olli se sinnatse öiglase innimesse liigninimi. Ta juttustas meile, et ta esmalt olli kangwo ammetit öppinud, ja siis kahheksateistkümne aasta eest, kui heitlik noor inimenne Ostindia male soldatiks läinud. Kui temma seal wäe peal olli, siis se juhtus temmale önneks, et Keige üllem Peälik tedda tähhele panni, temmaga rahhul olli ja tedda siis järg hawalt üllemale aitas ja wimaks Riggementi-Kortermeistriks ja Kapteiniks töstis. Siin ta panni ausal wisil ja öigusega palio rahha kokko, kuñni ta ennast wäe pealt lahti mönte. Isiase ta olli monnekord rahha saatnud, kaupmeeste rahha ramatuttega, mis Wekslile nimmetakse; agga ei olnud mitte ennam kui üks asus sinuggune Weksel iesa kätte tunud; teine olli üle kaup-